

Agnieszka Zajdowicz

Po ósme

odgryzłam pępowinę tego miasteczka
mam własny krwioobieg
nadaję mu tempa i sprężystego tętna
poza tym co murszeje i koroduje
wyplułam podawaną jak eucharystia
świętą białą plotkę
na której wykwitł czyjś niewinny skrzep

jestem wariatką ale śpię bez hydroksyzyny
i dziwką nie dającą nikomu
bo rozdałam już wszystko
jednym guzikiem zburzyłam kilka domów
podpaliłam gruzowiska
wciąż sięję nad ranem z dronów
wiersze ziemia – powietrze
i moją doliną nie przejdiesz
dopóki języka nie trzymasz przy sobie
jak rąk

Ojciec – obraz podwójny

nie potrafię się pogodzić
z obrazem usychającego ojca
przyklejonego do ekranu
nerwowo bębniącego palcami
w odkształconą okleinę stołu

chciałabym go widzieć z kozikiem
ledwie wystającym z jego dużych dłoni
skrawającego soczysty mięsz gruszki
oblizującego palce

AGNIESZKA ZAJDOWICZ

– urodzona w Białymstoku, mieszkanka Zabłudowa. Zdobywczyni III miejsca w konkursie „Wierszokleci czy poeci” w Katowicach – 2006 r., a w 2018 roku – I nagrody w ogólnopolskim konkursie Polskiego Stowarzyszenia Haiku „Wiśnie i Wierzby”. Uczestniczka „Pracowni otwartej wierszem 2018” 23. Stacji Literatura Biura Literackiego. Autorka tomów poetyckich: *Siła bezwładności* (2014) i *Na jeden oddech* (2019). Publikowała m.in. w czasopiśmie: „Z Zabłudowskiej Ziemi”, „Zabłudów i Okolice”, „Kwartalniku Wolnej Inicjatywy Artystycznej Wytrych”, „Magazynie Mate-

riałów Literackich Cegła”, „Papierowym Żurawiu”, „Przekroju”; portalach internetowych: „Babiniec Literacki”, „Szufflada”, „PoeciPolscy.pl”, „Inter”, „Poezja na każdy dzień”, „Tomikovo”, „Pisarze.pl”, „Wydawnictwoj” oraz antologiach: *111 – Antologia Babińca Literackiego, Białystok poetycki 2014, Poezja po zmierzchu, Strefa ciszy, Ludzie, których podziwiam*. Jej wiersze prezentowane były na antenie Radia Akadera, Radia Poznań, Radia Koszalin, Radia Muzyczna Cyganeria, Radia Guardian oraz wyświetlane na kamienicy przy ulicy Brackiej w Krakowie w ramach projektu eMultipoetry.

fol. Justyna Sawczuk

